

Benediction

Direcció i guió: Terence Davies **País:** Regne Unit **Durada:** 137 min **Any:** 2021
Gènere: Drama **Interpretació:** Jack Lowden, Simon Russell Beale, Peter Capaldi, Jeremy Irvine, Kate Phillips, Gemma Jones, Ben Daniels, Geraldine James, Joanna Bacon, Anton Lesser, Lia Williams, Thom Ashley, Kellie Shirley **Música:** Benjamin Woodgates **Fotografia:** Nicola Daley **Distribuïdora:** Festival Films **Estrena a Espanya:** 08/07/2022
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol/Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Siegfried Sassoon és un home que va sobreviure després de lluitar a la Primera Guerra Mundial i és condecorat per la seva heroïtat, però en retornar del conflicte es converteix en un dur crític de les polítiques bèl·liques del seu govern. Durant els seus anys al front va escriure poesia i es va inspirar en les seves experiències al front occidental i va acabar sent un dels principals poetes de guerra de l'època. (Sensacine)

CRÍTICA

[Sant Sebastià 2021] Terence Davies segueix fent pel·lícules d'aquelles que ja no es fan

'Benediction' és un biopic del poeta britànic Siegfried Sassoon que empra la gramàtica cinematogràfica amb elegància i rigor.

Davant el panorama homogeni de les imatges que dominen les vies de producció tant en el món comercial de l'*streaming* com en el del contingut per als circuits de cinema d'autor, és un alleujament poder confiar en cineastes veterans com **Terence Davies** per recuperar els fonaments de l'expressió cinematogràfica sense plegar-se a cap altra moda que el seu propi estil personal; líric i romàntic com l'eco d'un temps passat.

Benediction és un *biopic* del poeta britànic **Siegfried Sassoon**, emblema de la poesia antibel·licista engendrada per la Primera Guerra Mundial on ell mateix va participar com a oficial de l'exèrcit britànic i va acabar sent enviat a un hospital militar quan es va oposar públicament a les decisions polítiques que repercutien en la prolongació del conflicte.

Més enllà dels seus temes concrets, les pel·lícules de Terence Davies sempre funcionen com màquines del temps proveïdes de meticuloses ambientacions d'època i una cadència narrativa que convida a protegir-se amb el mantell de la malenconia. Aquesta manera personal d'injectar records i sentiments molt íntims a retrats amplis i universals, com en els clàssics *Voces distantes* (1988) o *El largo día acaba* (1992), dota amb una textura especial els projectes on aborda la vida de figures històriques reals, com **Emily Dickinson** a *Historia de una pasión* (2016) o Sassoon aquí.

Jack Lowden (*Peleando en familia*, *Dunkerque*) interpreta el poeta durant la seva joventut i edat adulta –un **Peter Capaldi** (*The Thick of It*, *Doctor Who*) força desraonat li pren el relleu en fragments de la seva vellesa, on la revaluació del passat es congela en una ganyota amarga–, mentre Davies posa el personatge al centre del relat sense descuidar ni per un moment el valor artístic de la seva obra. Són habituals els recitals de poesia, així com els muntatges amb veu en off llegint alguns dels seus poemes; passatges de gran musicalitat on cada síl·laba adquireix la categoria expressiva d'un canvi de pla.

Això es gaudeix especialment en els moments en què **Benediction** recorre a imatges d'arxiu filmades durant la guerra, a la carnisseria de les trinxeres i l'infern dels hospitals, que emergeixen com contrapunts de la biografia de Sassoon, fragments traumàtics que tornen com ràfegues per turmentar-lo per molt que ell sí que pugui trobar la pau amb els fantasmes del passat. Generalment, amics i amants com el poeta **Wilfred Owen**, o membres de l'acomodada burgesia artística on el protagonista podia expressar la seva orientació sexual sempre sota la façana d'un matrimoni heteronormatiu.

L'habitual bellesa pictòrica del cinema de Terence Davies, que a **Benediction** treballa per primer cop amb la directora de fotografia **Nicola Daley**, es reserva per a unes poques estampes generals. La posada en escena de **Benediction** descansa en plans mitjans, una cadència de plans-contraplans apurada al mil·lisegon per la muntadora **Alex Mackie**, i en general en una narració orgànica amb una continuïtat que propicia grans el·lipsis de temps amb la naturalitat d'una rememoració. La vida de Sassoon va des de la Gran Guerra fins als anys 60, però s'explica en allò que podria ser un únic vers, escrit amb la cal·ligrafia precisa d'un mestre com Terence Davies.

Daniel De Partearroyo - 20minutos.es